

## เทศน์อบรมฆราวาส

ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

### เจตีย์เพื่อแผ่ด้วยความเป็นธรรม

ของเหล่านี้ไม่ทราบว่าจะจัดกันยังไง ของที่เขามาถวาย ของที่เขามาถวายมาก น้อยนี้จัดกันยังไง ไม่รู้นะ เรามีแต่เปิดไว้เท่านั้น เปิดเลย มีเท่าไรๆ แจกทานให้หมด เท่านั้น แต่ได้จัดกันยังไงไม่รู้นะของที่เขาเอามาให้ทาน (ตามคำสั่งหลวงตาครับ) อย่างนั้นแหละ คือของที่เขาเอามาทั้งหมดนี้เปิดเลย แล้วแต่จะแยกไปทางไหนๆ แล้วแต่ เราบอกเราเปิดหมด ทีนี้เวลาเอาไปจะไปแยกทางไหนๆ แล้วแต่นะ ได้จัดอย่างนั้นหรือ จัดอย่างนั้นใช้ไหม ของที่เขาเอามาทั้งหมดแจกทานให้หมดเลย แยกโน้นแยกนี้ให้ทั่วถึงกันหมด เพราะเราตั้งใจทำประโยชน์แก่โลก เราไม่เอา เราบอกแล้วว่ายังไงขาดไปเลย ธรรมะ ไม่มีเงื่อนไขต่อ ตรงเป้งๆ เลย

เราช่วยโลกเราไม่เอาอะไร ได้มาเท่าไรออกให้หมด ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนวัดป่าบ้านตาด เราอยู่ที่ไหนไปที่ไหนได้แล้วออกๆ หมดเลยไม่เก็บมา เพราะที่ไหนมีความจำเป็นทั่วหน้ากัน ไปที่ไหนควรจะได้สงเคราะห์ เอา สงเคราะห์ไปเรื่อยๆ ผู้จนจนจริง ๆ ผู้มีมีผู้มั่งมีผู้สะดวกสบายแทนที่จะมีสายตายาว คนทุกข์คนจนจึงหาตั้งแต่ที่พึ่ง ผู้ที่ควรให้ที่พึ่งก็คือผู้มี แล้วแยกกันๆ แจกกันๆ นั่นถูกต้อง ตามอรรถตามธรรมเป็นอย่างนั้น เก็บไว้ทำอะไร ไม่เกิดประโยชน์อะไรเก็บไว้ ตายแล้วสิ่งที่เก็บไว้มันจะไปกีดขวางทางเดินเพื่อความสะดวกของเรา เราให้ทานก็เปิดทางแล้วนั้น ให้ทานมากน้อยเปิดทางๆ ไปโล่งเลย

ไปโลกไหนๆ ถ้าบุญพาไปไม่จนตรอก ถ้าบาปพาไปจนตรอกทั้งนั้นๆ บาปพาไปก็ความตระหนี่ถี่เหนียว ความเห็นแก่ตัว ความริตความไถ จะได้ทำไหนเอาทำนั้นๆ นี่ละคนที่ปิดหนามกั้นทางตัวเอง ตัดหนามกั้นทางตัวเอง คือคนประเภทนี้ กินไม่อิ่มกินไม่พอคือกิเลสตัณหา ธรรมะนั้นพอ พอตลอดเวลาธรรม มันเป็นคู่แข่งกัน คือกิเลสนี้เอามาเถอะว่างั้นเลย เหมือนไฟได้เชื้อ ไส้เข้าไปเท่าไร ไฟจะดับด้วยเชื้อไส้เข้าไปไม่มีทาง ส่องเปลวจรดเมฆนั้นละ เชื้อไฟไส้เข้าไป ไฟคือกิเลสตัณหา ได้เท่าไรไม่พอ ตัณหาอยากตลอด ถ้าธรรมแล้วพอ พอเป็นระยะๆ

มันมีคู่แข่งกันอยู่ ถ้ามีตั้งแต่ความอยากความทะเยอทะยานอย่างเดียว โลกนี้เป็นถ้าเป็นถ่านไปหมด ทีนี้มีธรรมความพอดี ความเหมาะสมสะกิดลัดกันเอาไว้ให้อยู่ในความพอดี นี่คือธรรม ถ้ากิเลสแล้วเผาหมด ได้เท่าไรไม่พอๆ คือกิเลส มันอยู่ในหัวใจของสัตว์โลก มีเท่าไรไม่พอ ท่านจึงมีธรรมไว้สะกิดกัน ถ้าไม่มีธรรมแล้วตายทิ้ง

เปล่าๆ มนุษย์เราไม่มีความหมาย ต้องอาศัยธรรมเป็นเครื่องเยียวยารักษา เป็นเครื่องพาดำเนิน ถ้าให้กิเลสพาดำเนินไปไม่รอดทั้งนั้นแหละ ใครจะมีเงินกองเท่าภูเขา ก็มีแต่ชื่อเงินกองเท่าภูเขา เจ้าของหิวโหยจะตาย เงินสมบัติเหล่านั้นช่วยอะไรไม่ได้ คือกิเลสกินหมดไม่เหลือ ถ้าธรรมแล้วเปิดโล่ง ออกๆ เลย เป็นอย่างนั้นแหละ

เราก็บอกแล้วว่าเราช่วยโลก เราช่วยจริงๆ เราพูดไม่มีสองนะ ลงล้นคำไหนแล้วทะเลๆ ก่อนที่จะล้นนั้นพิจารณาแล้ว ทุกอย่างเราจะพิจารณาของเราเต็มสัดเต็มส่วนในธรรมทั้งหลายอยู่ในหัวใจ อะไรควรไม่ควร จะออกหนักเบาเล็กน้อยเพียงไร จะพิจารณาเรียบร้อยแล้วออกๆ ตามนี้ไม่ผิด นั้นละธรรม ถ้ากิเลสออกผิดทั้งนั้นเลย หลงไปหมดกิเลสออก ถ้าธรรมออกนี้โล่งๆ ไปเลย

นี่เราก็ได้พยายามเต็มที่แล้ว ที่ช่วยชาติคราวนี้เราก็ไม่เคยคาดเคยคิดว่าจะได้ช่วยถึงขนาด ดังที่พี่น้องทั้งหลายเห็นอยู่นี้ เป็นเวลา ๙ ปี ๑๐ ปีแล้วมั้งที่เราตื่นเราจะตายอยู่นะ แล้วเราเอาอะไร เราไม่เอาอะไรเลย ตื่น พยายามตื่นก็ได้ทองคำเข้าสู่คลังหลวงตั้ง ๑๑ ตันกับเกือบ ๕๐๐ กิโล นี่เครื่องหมายของหัวหน้าผู้พาพี่น้องทั้งหลายตื่นเพื่อชวนขายสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของตน ก็ได้สมมักสมหมายเป็นลำดับมา ทองคำก็ได้ตั้ง ๑๑ ตัน เกือบ ๕๐๐ กิโล

ทองคำเป็นของเล่นเมื่อไร ส่วนดอลลาร์ไม่มาก ดูเหมือน ๑๐ ล้านกว่า จากนั้นออกมาช่วยเงินไทย คือเงินไทยไม่พอ เนื่องจากโลกบกพร่องมาก ไปที่ไหนเราขนของเต็มรถไป ไปโรงพยาบาล พอเราเอาของไปเทปุ๊วะมาขออีกแล้ว เอาขออะไรก็เอามาให้แล้ว แทนที่จะตอกดีใจ มาขออีก เอามาให้แล้วยังมาขออีก เป็นอย่างนั้นละ โรงพยาบาลทั้งหลายเห็นเราไปนี่เขาเหมือนเห็นพ่อเห็นแม่ นะ รุมมาเลยเชียว คนนั้นขาดนี้คนนี้ขาดนี้ หลวงพ่อตัวดีนี่ก็สำคัญนะ เขาว่าขาดอะไรให้เขาๆ เขาก็ขอละซี อันนั้นขาดนั้นขาดนี้ขาดเป็นตึกเป็นหลังๆ ก็มี เครื่องไม้เครื่องมือ หลวงพ่อตัวดีเขาก็ขอละซี

เดี๋ยวนี้เยอะนะที่อยู่ตามโรงพยาบาลต่างๆ เป็นตึกก็มี เป็นพวกเครื่องมือ สามหลังสี่หลังราคาเป็นล้านๆ เครื่องมือ นี่เพียงทั้งตึกทั้งเครื่องมืออะไรๆ แล้วเครื่องมือแพทย์ ไม่มีที่จะได้เก็บไม่มี เงินวัดป่าบ้านตาดไม่มีเงินเก็บ พุดตามความสัตย์ความจริง เรื่องเงินในบัญชีของวัดป่าบ้านตาดยังมีอยู่บ้าง คำว่าบ้างคือว่าเพื่ออะไรบ้าง อยู่ในนั้นแล้ว ไม่ใช่มีอยู่เพื่อเก็บ มีอยู่เพื่อจะตรงนั้นเพื่อจะตรงนี้ เวลาควรจะทำมุ่มมุ่มเลย เพื่อความจำเป็นหนักเบาเล็กน้อยจะอยู่ในเงินก้อนนี้

เงินวัดป่าบ้านตาดยังมีอยู่ในบัญชีมี เพื่อนั้นเพื่อนี่ ถ้าควรมากก็มาก ควรน้อยก็น้อย ควรท่อมก็ยกอันนี้ออกช่วยท่อมไปเลย ที่จะให้มีไว้เป็นสมบัติของวัดเฉยๆ ไม่ได้

สำหรับเรา เราไม่ห้าม ให้มีเพื่อโลก โลกได้รับความร่มเย็นเราเป็นที่พอใจ ศาสนาสอน โลกให้ร่มเย็นแล้วจะเอาไฟเผาโลกได้อย่างไร ต้องสอนโลกให้เห็น ช่วยโลกเติมกำลัง ความสามารถ ศาสนาช่วยโลกไม่ได้ไม่มีใครได้ในโลกอันนี้

ศาสนานั้นนอกจากพระเมตตาของพระพุทธเจ้า เป็นศาสนาที่ช่วยโลกสงสารได้ เต็มเม็ดเต็มหน่วย คือพุทธศาสนา มหาการุณีโก นาโถ หิตาย สัพพปาณิน พระพุทธเจ้าทรงพระเมตตาการุณยคุณอันยิ่งใหญ่ ทำประโยชน์แก่โลกหาประมาณ ไม่ได้ นี่แปลออก ใครจะกินพระพุทธเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้าเลิศเลอ ให้หมดจนไม่มี อะไรเหลือ ไปแต่พระองค์เท่านั้นแหละ เวลาจะปรินิพพานยังมีจุดมุ่งหมายอีก เสด็จไป เพื่อจะไปนิพพาน ทรงมีความมุ่งหมายไว้เรียบร้อยแล้ว ไม่ใช่เสด็จไปอย่างลอยๆ นะ ทรงพิจารณาด้วยพระญาณหยั่งทราบเรียบร้อยแล้วไป ไปก็ลงตามจุดๆ

พอไปถึงที่ปรินิพพานแล้ว พราหมณ์แก่คนหนึ่งปุบปับๆ เข้ามา พราหมณ์แก่ คนนี้เป็นชาติอริยกะด้วยกันกับลัทธิตถราชกุมาร คือพระพุทธเจ้าของเรา แต่เป็นรุ่น ลูกๆ หลานๆ พราหมณ์แก่คนนี้ถือตัวว่าเป็นใหญ่ เป็นอริยกะด้วยกันก็ตาม แต่เราเป็น ปู่ย่าตายายของพวกอริยกะลูกๆ หลานๆ ด้วยกัน ไม่ลงใจ ถ้าจะถามธรรมะอะไรก็ถือ ทิฐิมานะ เลยจะตายทิ้งเปล่าๆ แต่พระองค์ไม่ได้ถือพระองค์นี่นะ เสด็จไปเพื่อ พราหมณ์คนนี้

ถ้าเราไม่ไปคราวนี้มันจะตายจมเปล่าๆ ถ้าเราไปคราวนี้มันจะพ้นทุกข์ ประโยชน์ อันยิ่งใหญ่มีอยู่กับความล่มจมมีอยู่ในขณะเดียวกัน พระองค์เสด็จไปเพื่อความ ยิ่งใหญ่ พอไปถึงพราหมณ์ก็เข้ามาทูลถาม แต่ก่อนถือทิฐิว่าตัวเป็นอริยกะ ชั้นปู่ย่าตา ยาย ลัทธิตถราชกุมารเพียงเหลนๆ หลานๆ ไม่สมควรจะไปถามปัญหาอะไรๆ ทิฐิ มานะ แต่เวลามันจนตรอกจนมุมมาแล้วก็มาพิจารณาตัวเอง อ้าว เราก็คงจะทูลถาม ธรรมะแต่ก็มีแต่ทิฐิมานะ ไม่อยากทูลถาม นี่เป็นกาลสุดท้ายของพระองค์แล้วจะมา นิพพานที่นี่ ถ้าเราไม่ถามเวลานี้แล้วเราจะถามเวลาไหน ที่เราถือทิฐิมานะว่าแก่กว่าใหญ่ กว่าชาติอริยกะเกิดประโยชน์อะไร ไล่เข้ามา เราไปถามธรรมะท่านจะเกิดประโยชน์ อะไรให้รู้กัน ก็ไป

พอไปพระองค์ก็เพียบแล้ว ก็ตั้งใจจะไปตายว่าไง ไปก็ถูกพระอานนท์กั้นเอาไว้ ไม่ให้เข้า พระองค์ทรงเพียบแล้ว พระองค์ทราบทันทีที่มาเพื่อพราหมณ์คนนี้ เรียกให้ เข้ามาอานนท์ ให้เข้ามาเดี๋ยวนี้ เรามานี้มาเพื่อพราหมณ์คนนี้ ให้เข้ามา เข้ามาทูลถาม ถึงเรื่องศาสนานี้ศาสนานี้ โลกนี้มีศาสนานับประมาณไม่ได้เลย แล้วจะให้ถือศาสนา ไหน อันไหนก็ว่าศาสนาตัวดีๆ แล้วที่ดีแท้ก็คือศาสนาอะไร พระองค์ทรงวางลงเป็น

กลางๆ ศาสนาใดมีมรรค ๘ ศาสนาใดมีอริยสัจ ๔ ศาสนานั้นเป็นศาสนาที่ทรงมรรคผล นิพพาน นอกนั้นไม่พูดถึงเลย

เอา ให้ปฏิบัติตามนี้ เวลาเรามีน้อย ประทานพระโอวาทย่อๆ แล้วไป อานนท์ บวชให้เสีย ให้พระอานนท์บวชให้แล้วไปบำเพ็ญเพียร อย่ามายุ่งกับความ เป็นความ ตายของเรา มันมีเต็มด้วยกัน อริยสัจ ๔ ความเกิดแก่เจ็บตายเต็มอยู่ทั้งพราหมณ์ทั้งเรา ให้ไปปฏิบัติตัวเอง ให้ได้เป็นปัจฉิมสาวกองค์สุดท้ายพร้อมกันกับวันปรินิพพานของเรา ไล่ออกไปบำเพ็ญเพียร อย่ามากังวลกับเรา ทางนี้นิพพาน ทางนั้นก็ตรัสรู้ธรรมขึ้นมา ท่านเป็นห่วงขนาดไหน ท่านอุตส่าห์พยายามมีความเมตตาต่อโลก พราหมณ์แก่คนนี้ก็ เป็นปัจฉิมสาวก เป็นอรหันต์องค์สุดท้ายตอนที่พระพุทธเจ้าปรินิพพาน

คำว่าศาสนานี้มีมาตั้งแต่เดิมนะ มีมาตั้งแต่กาลไหนๆ มีมาตั้งแต่เดิม ไม่ใช่มีแต่วันนี้ เวลานี้ อย่างพระพุทธเจ้ากำลังทรงพระชนม์อยู่เขาก็ถามเรื่องศาสนา ว่ามีไหมศาสนา แล้วจะให้หนีถือศาสนาไหน ศาสนาไหนเขาก็บอกของเขาเป็นของดีๆ ทั้งนั้น แล้วความ ที่ถูกต้องแล้วจะให้ถือศาสนาใด พระองค์ไม่ได้ปิดศาสนาใดนะ ศาสนาใดมีมรรค ๘ และมีอริยสัจ ๔ มรรค ๘ ผล ๔ นิพพาน ๑ มีอยู่ในศาสนานั้น สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ คือสมณะที่ ๑ โสดา สมณะที่ ๒ สกิทา สมณะที่ ๓ อนาคา สมณะที่ ๔ พระอรหันต์ อยู่ในศาสนานั้น

ให้ตั้งใจปฏิบัติตามศาสนานี้ ให้พระอานนท์บวชแล้วก็ให้ไปปฏิบัติ สำเร็จเป็น ปัจฉิมสาวก ท่านไม่พูดยึดเยื้อไปไกล ตำนานศาสนานั้นตำนานนี้ท่านไม่เอา ท่าน เอาแต่ที่จะเป็นประโยชน์เท่านั้นละ พระองค์ไปที่ไหนมีความมุ่งหมายเต็มพระทัยๆ ที่ เสด็จมากรุงกุสินารามาปรินิพพานที่นี้ก็เพื่อพราหมณ์แก่คนนี้เป็นสำคัญคนหนึ่ง อันดับ สำคัญก็คือว่าเราได้ให้ความร่มเย็นแก่โลกกว้างขวาง สามโลกธาตุเราให้ความร่มเย็นได้ หมด

แต่ถ้าเราไปนิพพานผิดแล้วความร้อนจะไม่มีอะไรเกินเวลาเราตายพูดง่าย ๆ ถ้า เราตายเมืองใหญ่ๆ เขา เขามีอำนาจมาก เรื่องพระบรมธาตุพระสรีระของพระองค์นี้ เขาจะหึ่งหวงไว้หมด เตรียมพร้อมที่จะฆ่าฟันหั่นแหลกกัน พระองค์ทรงทราบแล้ว ไป ปรินิพพานเมืองกุสินารา บ้านนี้เป็นบ้านเล็กบ้านน้อยทุกสิ่งทุกอย่างจะได้ด้วยความ เป็น ธรรม เขาไม่เป็นบ้านใหญ่บ้านโตฤทธิมากอำนาจมาก ก็แจกด้วยความ เป็นธรรม เหมือนกันหมด

เมืองใหญ่เมืองไหนมากทัพบาเลย จะมาแย่งพระสรีระของพระพุทธเจ้า โทณ พราหมณ์ก็ยกตนขึ้นเลยประกาศบ้างๆ พระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญบารมีจนกระทั่งได้ตรัส รู้เป็นศาสดาเอกของโลก ให้แต่ความร่มเย็นแก่โลกมาเป็นเวลานาน นี่ก็เป็นวาระ

สุดท้าย แล้วพวกเราทั้งหลายจะมาห้าห้ากันด้วยวิธีการรบราฆ่าฟันกัน เพราะการแย่ง พระสรีระพระพุทธเจ้าไม่สมควรอย่างยิ่ง นั้นโทณพราหมณ์ ควรที่จะแบ่งสันปันส่วนให้ สม่่าเสมอด้วยความเป็นธรรม สมพระพุทธเจ้าสอนโลกด้วยความเป็นธรรม ลงหมดเลย

การรบราฆ่าฟันไม่มีใครดี มีแต่ແหลกແหลวไปทั้งนั้น การเฉลี่ยเพื่อแผ่ด้วยความ เป็นธรรมเป็นธรรมที่พระพุทธเจ้าสอนโลกมาแล้ว เอาอันนี้ไปปฏิบัติ ยอมรับกันหมด เอา อย่างนั้นก็แจก มีก็หัวเมืองมาแจกเสมอกันหมด สงครามก็ไม่เกิด เห็นไหมละ พระองค์ทรงเล็งญาณดูแล้ว สถานที่จะไปปรินิพพานจะมีทั้งพื้นทั้งไฟมีทั้งน้ำทั้งท่า ความชุ่มเย็นและความແหลกແหลวก็จะมีถ้ำนิพพานผิดที่ นี้พระองค์ทรงเล็งญาณดูแล้ว ไปนิพพานเมืองนี้ เมืองนี้ก็เลยเย็น เข้าใจแล้วหรือ กุสินาราเป็นเมืองเล็ก จะไปรบรา ฆ่าฟันกับใคร ใครไปก็ยกทัพไปอวดอำนาจของตัวเอง

ส่วนกุสินาราเอาธรรมออกรับ พระพุทธเจ้าสอนโลกด้วยความเป็นธรรม ให้ ความสงบร่มเย็น เฉลี่ยเพื่อแผ่เสมอหน้ากันหมด พวกเราจะมาอวดอำนาจบาตรหลวง ฆ่าฟันกันແหลกกันอย่างไม่สมควรกับองค์ศาสดาที่ปรินิพพาน ต้องแบ่งสันปันส่วนให้ ได้เสมอกันหมด สงครามก็ไม่เกิด นี้ละพระพุทธเจ้าทรงเล็งญาณดูแล้ว ไม่อย่างนั้น แผลกนะ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละ ต่อไปนี้จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

[www.luangta.com](http://www.luangta.com) หรือ [www.luangta.or.th](http://www.luangta.or.th)

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ